

Una llum ha resplendit

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Pasqua s'esbadella amb nova resplendor. La bona notícia —«evangeli», diríem en un terme d'origen grec— torna a ressonar de manera nova en el cor dels cristians: el mateix que fou mort en creu i sepultat ha ressuscitat! La novetat de l'anunci de la victòria de Crist sobre la mort travessa els segles i fa que també ara, en ple segle XXI, ressoni com el que és: la gran notícia, la bona notícia capaç de fer néixer l'esperança en tothom.

La llum de la Pasqua fa néixer l'esperança en aquest moment concret de la història que ens pertoca de viure

L'evangelista Mateu cita el profeta Isaïes quan narra l'inici del ministeri de Jesús, després del baptisme i les temptacions al desert, amb aquestes paraules: *El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum; sobre els qui vivien a la regió dins una ombra de mort, una llum ha resplendit* (4,16). El príncep dels profetes anuncia el consol per a aquells que pateixen la desfeta del poble d'Israel en l'exili a Babilònia, lluny de la seva terra i sense les seves institucions: el seu rei, el seu temple. Una experiència de foscor i d'ombra de mort. En aquestes circumstàncies el Senyor anuncia una llum amb les característiques de grandesa i de resplendor.

L'anunci de la Pasqua —Jesús ha ressuscitat— que escoltem els cristians per boca de l'Església mare i que, al mateix temps, hem d'anunciar enmig del nostre món, no és abocat en l'èter, sinó enmig de la societat, en les circumstàncies concretes en què vivim. Perquè la bona notícia sempre nova fa resplendir la llum en les tenebres de la nostra existència personal, familiar, comunitària i social. Perquè la llum no pot fer res més que il·luminar.

Així, doncs, la llum de la Pasqua fa néixer l'esperança en aquest moment concret de la història que ens pertoca de viure. Les foscores i ombres de mort que ens aclaparen —la situació de guerra en el món i que cada vegada més ens va encerclant, la manca d'unitat i de respecte en els afers de la vida política i social, la cultura de la mort que es vol imposar en els punts febles de la vida humana amb l'avortament i l'eutanàsia, la violència creixent, els desequilibris socials, la manca de respecte a la casa comuna (la creació), el buit existencial en el cor de molts—; en totes aquestes realitats punyents l'anunci de la Pasqua fa resplendir la llum.

La llum que resplendeix enmig de les tenebres de la mort té un rostre, el de Jesús de Natzaret. Ell és el vivent, el qui ha mort però viu per sempre. Amb ell s'ha trencat el cercle viciós que ens fa pensar que al final el que resta és la mort, la foscor. En el seu sepulcre es va esdevenir aquella novetat que transforma tota existència humana i tot l'univers: l'Amor ha vençut la mort!

